

alder. I de første 5 Aar skulde de fastsættes, thi Sogneraadene skulde have ligesom et Pusterum og benytte de fem Aar til overhovedet at begynde at arbejde med den mellemkommunale Beskatningslov i, saa de kunde blive bekendte med Reglerne og komme ind i at bruge en saadan Lov. Naar det er færdigt, skulde Hartkornskatterne derefter affskrives i Løbet af 24 Aar, det vil sige med $\frac{1}{24}$ aarlig. Maa jeg nu over for ærede Medlemmer, som ere saa bange for Forslyttelse af Ejendomsværdierne, gøre opmærksom paa, hvad en Afkrivning i 24 Aar egentlig betyder. Den nuværende Gennemsnitsstat paa Hartkorn over hele Landet er — det vil sige efter de sidste statistiske Oplysninger, vi have — 16,72 Kr. pr. Td. Hartkorn i Kommuneskat. Den er overordentlig forfælselig, idet f. Eks. en enkelt Kommune her paa Sjælland kun har 2,24 Kr., medens andre Kommuner have over 40 Kr., men som sagt Gennemsnitskatten er 16,72 Kr. pr. Td. Hartkorn. Naar vi altsaa tage $\frac{1}{24}$ deraf ved en Afkrivning paa 24 Aar, bliver der aarlig affrevet 70 Dre. pr. Td. Hartkorn. Det vil altsaa sige, at for en større Gaard — det er jo de større Gaarde, som Flertallet er saa bange for, skulle saa for store Begunstigelseser — paa 20 Tdr. Hartkorn, bliver der aarlig affrevet 14 Kr. af Hartkornskatten, og det er disse 14 Kr., som Flertallet er saa bange for, ville forårsage en stor, stærk Forrykkelse af Ejendomsværdierne. Tænk Dem en stor Gaard paa 20 Tønder Hartkorn! Vedkommende Proprietær faar affrevet aarlig 14 Kr. i Hartkornskat. Jeg paastaar, at Sogneraadet skal vel vide at finde de 14 Kr. gennem Værdighedsstaten. Det maatte være et mærkeligt Sogneraad, der ikke kunde finde dem, hvis der var noget at finde, og vedkommende har nogen Statteevne. Det er disse 14 Kr., Flertallet er saa bange for at faa affrevet, det er det, man frygter, skulde forrykke Ejendomsforholdene her i Landet. Det kan jeg ikke erkende. Nej, det, der egentlig sker ved en saadan Afkrivning, ved at man giver Slip paa Hartkornskatten, det er blot det, at man tager og slutter Stattebyrden fra et uretfærdigt Grundlag over til et bedre, nemlig til Formue og Værdighed, og Hartkornet som Grundlag for Beskatningen er, som det i tidligere Tider blev erkendt for, et af de fletteste Beskatningsgrundlag, vi have. (Afbrudelse af S. Hage). Jeg synes, at det ærede Medlem her lige over for mig (S. Hage) afbrød mig. Maa jeg saa nævne, at i 1864 udtalte to bekendte Politikere, S. Hage og A. Hage, sig meget stærkt mod

Hartkornbeskatningen. A. Hage nævnedes et Eksempel, jeg skal fremdrage. Han sagde: Lad os sætte, en Mand ejer 10 Tdr. Hartkorn; han skal nu svare 3 Rdl. og 24 St. pr. Td. Hartkorn — det var efter Riksstatsloven af 1864 — det er tilsammen 32 Rdl. og 3 Mark; lader os sætte Indtægten af hver Td. Hartkorn til 100 Rdl.; det vil sige, lader os antage, at det af de 10 Tdr. Hartkorn er 1,000 Rdl.; nu har han altsaa, naar vi beskatte ham gennem hans Hartkorn, paa en Indtægt af 1,000 Rdl. en Stat af 32 Rdl. og 3 Mark, og det er $3\frac{1}{2}$ Procent. Men sæt saa, sagde Alfred Hage, at vedkommende Mand maa svare 500 Rdl. i Stat om Aaret, hvad der meget let kan være Tilfældet paa saadan en Gaard, saa maa han altsaa svare samme Stat, fordi den er lagt paa Hartkornet, medens han i Virkeligheden kun har en Indtægt af 500 Rdl., og Statteprocenten bliver da $6\frac{1}{2}$. Det synes mig, at det Eksempel ikke er daarlig valgt; derfor har jeg noteret det og bruger det nu her ved denne Lejlighed. (S. Hage: Det var mod en Forhøjelse af Hartkornskatten, ikke mod Afkrivningen!) Endelig maa jeg sige, at den Frygt for at forflytte Ejendomsværdierne, der nu kommer frem, har man ikke tidligere mærket stort til her i Salen, naar vi have talt om andre Ting, f. Eks. en ny Matrikulering. Det er ikke mere end et Par Aar siden, at vi vedtog en Lov om Snekastning her. Medens vi behandlede denne Lov paa Rigsdagen, blev det baade her ved 2den og 3dje Behandling stærkt udtalt, at vi maatte endelig se at komme til en anden Skylbsætning af vore Skove. Forslaget gik jo videre, det kom i Fællesudvalg, og der enedes hele Udvalget, baade Folketingets og Landstingets Medlemmer, om, at vi skulde gaa til en ny Skylbsætning af Skovene, og jeg ved ikke bedre end, at den højtærede Indenrigsminister gik ind derpaa. Men under hele den Sags Behandling, baade under Forhandlingerne her og ovenpaa og i Fællesudvalget, hørte man ikke en Smule om en Forrykkelse af Ejendomsværdierne, som der skulde være saa stor Fare for, og det kan man sige sig selv, at kom man til en ny Skylbsætning, kom man ogsaa til at ramme Folk, som ikke tidligere have været ramte. Det samme kan jo sikkert siges, naar man kommer til en ny Matrikel, og det er den Ting, vi alle have været enige om hidtil, at naar vi en Gang skulle til fornuftige Beskatningsforhold her i Landet, forudsætte vi det, at vi faa en ny Matrikel. Den Matrikel, vi have nu, er just ikke saa over-